

Nr 602

Av herr Åberg, om rätt för yrkesfiskare att avgiftsfritt införa vissa varor.

Enligt nu gällande förordningar ställes yrkesfiskarna helt utanför rätten att efter besök i utrikes ort med fiskefartygen införa något slag av varor. Vanliga resande, som begagnar sig av de konventionella samfärdsmedlen, äger ju rätt att efter besök i utlandet medföra vissa stipulerade kvantiteter livsmedel m. m. Dessa bestämmelser kan teoretiskt innebära att personer som så önskar flera gånger i veckan kan företaga provianteringsresor till något av våra grannländer.

För mönstrade sjömän gäller speciella bestämmelser. En sjöman som varit till sjöss minst en månad äger rätt att ta i land vissa kvantiteter matvaror, presentartiklar o. d. Då det gäller tobaksvaror likställes en avmönstrande sjöman med övriga resande.

Fiskarna däremot har genom nuvarande bestämmelser ställts helt utanför dessa möjligheter. Vad som gäller för sjömän blir i mycket liten utsträckning tillämpligt på fiskare. Även om fångstresorna oftast sträcker sig över flera veckor, är det dock mera sällan man är borta från hemmet över en månad. Vidare är ju de svenska fiskarna inte mönstrade ombord eftersom de i lagens mening icke är att anse som arbetstagare. Någon rätt till införsel av avgiftsfria varor vid en avmönstring är därför helt utesluten.

Man kan ju inte komma ifrån att det är en orättvisa, som härvid begås mot fiskarna. Deras fångster försäljes ju i stor utsträckning på export. Detta betyder att ganska stora summor utländsk valuta varje år tillföres Sverige genom fiskarnas verksamhet.

Det måste därför anses vara orättvist att turister från Sverige kan resa till ett annat land (och alltså föra ut valuta ur landet) och få båtbiljetten betald genom fördelaktiga inköp, medan fiskarna inte har rätt att ta i land någonting från en fiskeresor, som varit till gagn inte enbart för fiskarna och deras familjer utan också för hela landet rent nationalekonomiskt sett.

Ytterligare en sak som måste påpekas i detta sammanhang är att det vid vissa tillfällen kan vara nödvändigt för fiskare att ta i land av den proviant, som egentligen avsetts att användas ombord. Så kan exempelvis bli fallet om motorskada, längre stormperioder eller något annat hindrar ett fiske, som man planerat bege sig ut på. Har man då ömtålig proviant ombord, kan sådan bli förstörd om man ej har möjlighet förbruka den inom rimlig tid.

Med hänvisning till vad ovan framhållits föreslås,

att yrkesfiskare erhåller samma rätt som tillkommer övriga besökare i utländska hamnar att till Sverige avgiftsfritt få införa vissa varor.

Stockholm den 26 januari 1968

Georg Åberg (fp)
